

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 32. Papa Principes in Fridericum concitat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII.
A.C. 1239.

gnissimum censerent, eligere. Id autem Regis animum ad furorem usque exasperavit, velut si nequiret invenire Anglum, qui illam sedem mereretur.

p. 413.

Eodem anno 19 Junii natus ei Londini filius est, quem Eduardum nominari voluit. Huic Exorcismos Episcopus Carliolensis, salutis fontem Legatus Otto nondum Sacerdos, Christianæ palæstræ oleum S. Edmundus Archiepiscopus Cantuariensis adhibuit. Notatu dignum est, illas cerimonias in plures viros divisas, & Confirmationis Sacramentum mox additum fuisse. Infantem e sacro fonte susceperunt viri novem, tres Episcopi, Rogerius Londinensis, Gualterius Carliolensis, & Guilielmus Relius electus Norvicensis; tres Comites, ac tres alii, in quorum numero erat Simon Normannus Archidiaconus Norvicensis.

§. XXXII.

Papa Principes in Fridericum concitat.

G. Nang.
Duchesne
to 5. p. 335.
to. XI. Conc.
p. 366. Preu.
lib. Gall.
p. 10.

Interim Papa Jacobum Episcopum Prænestinum, olim monachum Cisterciensem, ut Legatum misit, qui sacri anathematis sententiam contra Imperatorem Fridericum latam per totam Galliam promulgaret. Ferebat is Papæ Gregorii ad Regem S. Ludovicum epistolam, in qua ille

ille fufis laudibus Franciæ Regum, quos ^{Sæcul. XIII.}
 omni tempore in fide firmos, ac fervidos ^{A. C. 1239.}
 Ecclesiæ defensores fuiffe agnoscit, hæc
 adjungit: *Quare magna fiducia ad te con-*
fugimus, tibi que detegimus vulnera, quæ
Fridericus Ecclesiæ inflixit, in divina myste-
ria, a quibus ante nostram sui damnationem
velut ethnicus refugiebat, se intrudens, &
contra nos litteras calumniis plenas divul-
gans. Legatum deinde Regi commen-
 dat, asseritque, majus esse meritum Fri-
 dericum fidei hostem impugnare, quam
 ethnicis Terram sanctam adimere. Da-
 bat 21 Oct. 1239. Eodem mense Lega-
 tus in viam se dedit: ne vero in Fride-
 rici manus incideret, sub veste peregrini
 unico cum socio terrestri itinere Genuam
 delatus mari se commisit.

In Germaniam quoque duas contra
 Fridericum epistolas misit Alberto Archi-
 diacono Passaviensi, ac Philippo Assifina-
 ti Nuncio suo inscriptas. In priore 24.
 Septembris data queritur, quod quidam
 Friderico contra Deum ac Ecclesiam Ro-
 manam suppetias eant. *Perperam, in-*
quit, retinere Imperii habenas hic Princeps
cupit: in sua crimina non consentientes
Proceres acerbe habet, eorum immunitatem
vel prærogativas non respiciens: eos mittit
in carceres, proscribit, per prodicionem
necari jubet, aut ethnicis sicariis exponit,
quod de Christiano Principe non est audi-

Z 4 tum.

Ric. S. Ger.
p. 1033.

Bullar.
Greg. IX.
n. 13.

Secul. XIII. A. C. 1239. *tum. Aliquot Episcopos Ecclesiasticis aliisque bonis suis exutos e Sicilia, quæ S. Petri patrimonium est, expulit. Profanavit templa: pauperes, viduas, pupillos, ac Religiosos spoliavit, immo quendam ex Ordine Fratrum Minorum sine juridica causæ cognitione comburi iussit. Per contemptum nostri anathematis sacrificium divinum coram se palam peragi voluit, illam sententiam non esse observandam asserens, & hoc ipso hæreticum se demonstrans. Papa finit tum prohibendo, ne Præsules, Optimates, & Christiana Germania ullum Friderico auxilium ferant, tum præcipiendo ambo- bus, quibus hæc scripsit, viris, ut huic inhibitioni obedientiam præstari curent, illius violatores ab Ecclesiæ communione arcendo. Altera epistola, 23. Novembris data, est mera ejusdem inhibitionis repetitio, & iteratum executionis imperium.*

Matth. Par.
p. 463.
Alb. Stad.
an. 1239.
1240.

Verum Germaniæ Præsules his minis parum tacti orabant Summum Pontificem, ne suas censuras contra Imperatorem promulgare ipsos cogeret; sed ut e contrario pacem cum eo jungere conaretur, offendiculum in Ecclesia factum sublaturus. Bertoldus Aquilejensis Patriarcha Papæ censurarum tam modicam rationem habuit, ut cum Imperatore Friderico communionem omnibus modis, in sacris, in pacis osculo, & ad mensam cole-

coleret. Papa hoc ei vehementer ex-
 probravit per litteras 19 Decembris 1239
 datas. *Nihilominus, ait, ab anathemate, in*
quod incurristi, te absolvam, dum modo ce-
lerrime ad me veneris. Et id favoris tibi
exhibebo in gratiam tuorum nepotum, Be-
læ Hungarorum Regis & Colomani, eo
gaudentis fratre. Bertoldus patrem ha-
 buit Moraviæ Ducem, forores autem Ger-
 trudem Hungariæ Reginam, tam Regis
 Belæ IV. quam S. Elisabethæ matrem,
 & S. Hedwigem Poloniæ Reginam.

Equitibus Teutonicis etiam Frideri-
 ci partes sequentibus Papa minabatur,
 se omnes ipsorum prærogativas, nisi eum
 relinquerent, rescissurum. Ineunte No-
 vembri Anagnia Romam reversus, 18 e-
 jusdem mensis octava S. Martini anathe-
 ma contra Fridericum confirmavit, ac
 Henricum filium ejus spurium, mense Se-
 ptembri Marchia Anconitana potitum,
 recens proscripsit, eam ad Ecclesiam per-
 tinere asserens.

§. XXXIII.

Frater Elias iterum exauthoratus.

Imperator Fridericus in Hetruria inte-
 rim commorans Pisis Natalem Christi
 solennissime celebravit, & in Ecclesia ma-
 jore sacris interfuit, negligens interdi-
 ctum Pontificium pronunciatum adver-

Z 5 fus

Sæcul. XIII.

A. C. 1239.

ap. Ughel.

to. 5. p. 88.

XIII. ep. 74.

ap. Rain.

n. 36.

Ric. S. Ger.

p. 1033.

Richard.

S. Germ.

Vita Greg.

ap. Rain.

n. 34.